

Igehirdetés, 2020. augusztus 01.

Máté 26,1-13

Az új élet illata

Fohász: Uram, Úr Jézus Krisztus! Te mindig megközelíthető vagy, odamehet Hozzád mindenki, aki szívét szeretné általad rendbe hozatni. De jöhet az is, aki hálóját akarja kifejezni, úgy, mint ez az asszony is. Annyi jót tettél már velünk, megmutattad, ha elromlott az életünk, bátran jöhetünk Hozzád. Nem kell előbb rendbe hozni magunkat, hanem amint vagyunk, sok bűn alatt vársz minket. Te vagy az, aki igazán értesz az életekhez. Igazi orvosunk vagy. Az egyetlen, Aki meg is tud gyógyítani. Köszönjük, hogy igédet tartod élénk, és mi mintegy tükörbe tekinthetünk bele. Segíts jól látni magunkat, úgy, ahogyan Te látsz minket, és könyörülj, hogy el is fogadjuk, amit az ige mutat. Áldott Légy, hogy nem tévesztesz meg minket. Nem a pénzünkre hajtasz, hanem őszintén feltárod a valóságot. Hadd fogadjuk azt el alázattal, és azzal a hittel, hogy Nálad van gyógymód az életünkre. A kereszten kiontott vér minden megvallott bűnre orvosság. Könyörülj, hogy ne dédelgessük a bűnöket! Mutasd meg, ha valamihez ragaszkodunk, és nem akarunk megszabadulni tőle.

Köszönjük, hogy ma is jelen vagy, és szeretnénk teljesen átélni ezt a jelenléteket. Mert jelenlétedben éljük át az igazi békességet, és töltődünk fel. Formálj minket, hogy egyre jobban Hozzád hasonlítsunk. Könyörülj, hogy ne emberek véleményéhez, tanításokhoz igazodjunk, hanem mindent vizsgáljunk meg a Szentírásban.

Ámen!

Nagyon közel van az Úr Jézus Krisztus halálának a napja. Az a nap, amikor minden megrendül azon a tényen, hogy az ember nem ismerte fel Megváltóját, és keresztre adta. Megrendítő pillanat ez, Isten szeretete hajolt le a földre Jézusban, és az ember ezt a szeretetet elvetette magától. Azt mondta, neki nem kell olyan Megváltó, Aki megmutatja, mi a rossz az életünkben, Aki eltávolítja az Isten akaratával nem egyező hagyományokat, és Aki megmondja, mit tegyünk. Az emberek többsége úgy képzelte el, hogy majd ők mondják meg, mit tegyen. De ez Jézusnál nem jön be. Mivel Ő az Isten, a mi Teremtőnk, logikus, hogy Ő ad használati utasítást nekünk. Milyen dolog lenne, ha a kapa mondaná meg az embernek hogyan bánjon vele. Az ember veszi kézbe a szerszámot, és a kapa azt teszi, amit a gazdája akar.

Több példázatban is tanította az Őt hallgatókat az Úr, általuk az övéit is felkészítette, hogyan éljék meg azokat az időket, amikor testben már nem lesz velük. Rámutatott, hogy vissza fog jönni, ám ennek az eseménynek az időpontját nem adta meg. De adott olyan szempontokat, amik alapján készen lehetünk. És ha mégsem, az nem az Úr hibája, hanem a miénk. A világ mindent megtesz a tanítványok megtévesztésére, de aki nagyon jól ismeri Őt és a Szentírást, azt nem lehet megtéveszteni. Ez a világ gyakran produkál olyan személyeket, akikben a problémák megoldását látják az emberek. A hívőknek komoly bibliaismeretre és az Úrral való élő kapcsolatra lesz szükségük, hogy a hamis prófétákat és krisztusokat kiszűrjék.

Az Úr világosan látja, mi fog történni, és ezt elmondja a tanítványoknak, akik viszont továbbra sem értik. Mint ahogy ma is sokan nem értik az Úr szavát. Miért? Mert a gondolkodásunkba nem fér bele a szenvedő és meghaló Messiás. Csakis úgy tudjuk elképzelni, hogy egy ilyen személy győzedelmeskedik a gonosz erők felett, és átveszi a földi hatalmat, és akik támogatták, azoknak egyre jobb lesz az életük. Egyre jobb földi életről, kényelemről, betegségmentes világról álmodozunk, és ha vezetőt, megmentőt keresünk, annak a személynek, akinek bizalmat szavazunk, ezekre a területekre megoldást kell kínálnia. Az Úr Jézus azonban nem ilyen megoldást hozott, Ő a bűnt, a leghalálosabb és legpusztítóbb vírust győzte le. Annyi mindentől rettegünk, de a bűntől nem. Pedig minden rossz és pusztító erő a bűn programból indul útjára. Az Istennek való őszinteség által betört a bűn a világba, és mindent átkódolt. Ami addig jó és romolhatatlan volt, az romlandóvá vált. Megjelent a földön a betegség, az öregség, és végessé vált az élet. Mindeközben az ember képessé vált kezét emelni embertársára. És mindezekben azóta sincs változás. Az egész világ gonoszságban vesztegel (1Jn 5,19). Annyi a különbség az Édenkert óta, hogy nagyobb méreteket ölt a pusztítás. Káin még egy bottal támadt Ábelre, azóta tömegpusztító fegyverek készítésére és bevetésére is alkalmasak lettünk. És ezt mi fejlődésnek nevezzük. Az ige azonban a bűn hatásának nevezi, mert Isten nem akart pusztítást és halált a földön, Ő mindent jónak teremtett. Meg kell tanulnunk az Ige alapján látni a világunkat, és komolyan venni a Biblia kijelentését.

A vezetők eldöntötték, hogy Jézust megölik. Nagyon megrázó ez, el van döntve, megölik Isten Fiát. Kik döntötték ezt el? A csúcs egyházi vezetők. A főpapok és a nagytanács. Ezek az emberek hittek Istenben, ismerték az Ószövetséget, mégis elutasították Jézust. Miért? Mert nem elég a Bibliát ismerni, alá is kell rendelni magam neki. A még elszomorítóbb, hogy ebbe a tervükbe egy tanítvány nyújt nekik segítséget. Júdás úgy döntött, kihozza a helyzetből a legtöbbet. Alkalmazkodik az adott körülményekhez, ez az ő gondolja. Nem Jézushoz igazodik, hanem Jézust akarja önmagához igazítani. Úgy van az Úr körül, hogy nem változik az élete. Nem lesz új emberré, hanem marad a régi, a maga peccsenyéjét sütögető, tolvaj. Azt nézi, mi hoz neki hasznot, miből lesz előnye. Addig támogatja Jézust, amíg megéri. Amikor az elárulása kecséget előnnyel, akkor azt fogja megcselekedni. Nagyon megrendítő, évekig Jézus mellett van, de nem történik benne semmi. Nem érinti meg őt Jézus Lénye. Olyan, mint a kavics a patakban, a külseje vizes, de belül száraz. Annyi éve jársz istentiszteletre, talán még a Bibliát is olvasod, hol tartasz? Milyen vagy belül? Igen, fel kell tenni a kérdést, átjárta-e a lényemet Isten igéje, vagy továbbra is keménynyakú vagyok, mint Izráel népe volt?

Az Úr Jézus közben kimegy Betániába, és ott van egy ház, ahol befogadják, ahol nagy csodák mentek végbe. Mert ahol Őt befogadják, ott nagy dolgok történnek. Ott az ember nem marad az, aki előtte volt. Ott megtörik a bűn és a gonosz hatalma. Az Úr Jézus azért is jött el a világba, hogy megtörje a gonosznak az erejét. Mert az ember a sátánnal nem bír, és ha az Úr Jézus ezt a feladatot nem vállalja önként és szeretetből magára, mi elveszünk. Gondoljunk végig, a kegyelem kettőezer éve megjelent a világban. Eljött a Megmentő, hogy megszabadítson, és sok ember megtapasztalta bűnbocsátó hatalmát. Rengetegen új emberekké lettek, és ennek ellenére milyen is volt a mögötünk hagyott két ezer év. Elég, ha csak az elmúlt századra vetünk egy pillantást, két világháború, amelyben tízmilliók haltak meg. Diktatúrák vérengzései, és ezen túl is mennyi nyomorúság. Hány gyermeket öltek meg az anyaméhben, mennyi népet leigázott egy másik nép. Hány zsarnoktól szenvedtek népek? Vajon mi lett volna, és hol tartanánk most, ha nem jön el az Úr, és nem helyezi bele a világba az egyházat, ami a só szerepét tölti be. Ha a sót kivesszük, vagy elveszítjük az ízét, megállíthatatlan lesz a romlás. Éljük meg a bennünk lévő sót és az Úrtól kapott világosságot, és hirdessük egyedüli fényként az evangéliumot. Jézus a világ Világossága, vigyük a fényét, mert Nélküle örök sötétségbe hull a világ és benne az életünk.

Ebben a betániai házban olyan csoda ment végbe, amihez hasonlót addig nem igazán láttak az emberek. Talán nem is a házban történt, hanem valahol egy elhagyatott nyomortanyán, de a csodát átélte ember most már otthon van. Leprás volt, és a házára úgy utaltak, hogy a leprás Simon háza. De csak a háza állt ott, mert ő maga az elmúlást várta. Amikor megtudta, hogy leprás, a halálos ítéletét vette kézbe. És úgy tűnt, itt soha nem is lehet változás. A halál menetrendszerűen

meg fog érkezni. Ám a halál helyett egy hír érkezett: a názáreti Jézus járja Izráel településeit, és ahol megfordul, ott a halál életre változik. A halál átadja a helyét a gyógyulásnak, az életnek. Mert Jézus maga az Élet. Aki hittel keresi fel Őt, és segítségül hívja, az megtapasztalja Isten hatalmát. Simon megragadta a lehetőséget, felkereste Jézust, és átélte, hogy eltűnt róla a lepra, újjá lett az élete. Most már hazamehet, de nem változtatja meg a cégtáblát, hanem vállalja, hogy ő a leprás Simon. Gyógyulása ellenére is az, mert így lehetőség nyílik másoknak elmondani, milyen volt az élete, és hogyan gyógyult meg. Az Úr azért avatkozik be az életünkbe, hogy bűnös voltunkat váljaljuk a megtérés után is. Mondjuk el másoknak, leprás, azaz bűnös voltam, nagyon mélyre kerültem, nem volt már reményem, de hallottam Jézusról. Onnantól kezdve minden mássá lett. Jézus belépett az életembe, és most már Róla szól bennem és általam minden.

Simon háza megnyílt Jézus előtt, és mindez hálából. Ő így tudja szolgálni Megmentőjét, az Élet Urát. Ez a ház nyitva más betegek, bűnösök és keresők előtt is. Mindenki jöhet, aki az Urat keresi, Tőle vár valamit, vagy háláját akarja kifejezni, azért, amit már kapott Tőle. Nyitva az életünk, a gyülekezetünk a keresők előtt? Bejöhetnek olyan emberek, akiknek már nincs reményük, de halottak Jézusról? Általam is hallanak a szabadító Úrról?

Egy asszony lép most elő, aki egy értékes edényben drága kenetet hoz. Nagyon bátor ez a tette, mert azért a tanítványoknak, és mondhatjuk úgy, a falnak is van szeme. Bátor tett egy nőnek belépni egy idegen házba, férfiak közé, és odaállni egy tanító elé. De ez az asszony nem foglalkozott mások véleményével, vitte a szíve, a hálája az Úrhoz. Őt csak az érdekelte, hogy megkenhesse az Urat. Miért? Mert korábban kapott Tőle. Ez az asszony bűnbocsánatot és új életet kapott. Megtapasztalta, hogy Jézus embernek vette őt. Nem csupán nőt látott benne, nem azt, amit általában a férfiak a nőkben. Ő az embert látta, a sérült, tönkrement embert, akinek segítségre van szüksége. És az asszony megkapta a segítséget. Az Úr megbocsátotta a múltját, és új pályára állította. Olyan élet kezdődött el a számára, amire már gondolni sem mert. Újra embernek érezte magát. Tiszta lappal kezdhetett. Valahogy úgy lehetett, mint a samáriai asszony, akit mindenki megvetett, szájára vett, de miután Jézussal találkozott, mássá lett az élete. És ez a másság meglátszott. Kisugárzása lett az életének. Olyan töltést kapott, ami meglátszott, és így oda kellett rá figyelni. Aki Jézussal találkozik, az töltést kap, az olyan kisugárzással fog rendelkezni, hogy arra oda kell figyelni. Az idő múlásával pedig mindez a változás az életvitelben és a gondolkodásban is megmutatkozik.

Csak az tud így adni Jézusnak, aki maga is kapott Tőle, sőt, aki először a maga szívét adta az Úrnak, ahogyan Pál apostol is ír erről. Mielőtt maga birtokolta a szívét, addig a bűn útját járta. A bűn pedig erőteljes vonásokkal alakítja át az arcvonásokat. Nagyon kemény ecsetvonásokat használ, kitörölhetetlen jegyeket helyez el rajtunk. Azonban az Úrnak van hatalma ezt letörölni és új vonásokkal megajándékozni. Jézus kegyelme rántalanító és fiatalító munkát végez.

Vizsgáljuk meg a szívünket, hogy már az Úr Jézusé-e? Ő tölti-e be azt maradéktalanul? Miért fontos ez? Mert a szívből, lényünk belső mélységeiből származnak gondolataink és szavaink. Azt fogalmazzuk meg, ami bennünk van. És amíg a szív nem lesz újjá, addig nem jó dolgok származnak belőle. Természettől fogva gonosz a szívünk. Nézzük meg, milyen tartalmak jönnek elő a szívünkben, és ezek elárulják, ki lakik odabent.

Ez az asszony egy egész évi keresettel felérő kenetet önt Jézus fejére. Mindez azt mutatja, hogy mindent megér neki Jézus, sőt, pénzben nem is lehet kifejezni azt a hálát, ami benne van. Mert a hála pénzben nem fejezhető ki. Akkor miben? Élet-odaszánásban. Engedelmességben. Az Úr Jézus elfogadta a kenetet, és az illat mindent betölt. És ez az illat fog a keresztről is áradni. Ez a kegyelem illata. Aki befogadta az életébe Jézust, abból a kegyelem illata fog áradni. Így leszünk jó illatúak az emberek között. Az asszony jót tett, a magáét adta, valószínűleg a legtöbbet, a legértékesebbet adta, amit adhatott. És aki mindenét odaadja az Úrnak, az jót tesz. Akinek mindennél többet ér az Úr, annak az élete bizonyágtétellé válik. Egy év keresetét odaadja az Úrnak, mert ennyire tele van a kegyelemmel, az új élettel. Másra is elkölthette volna. De Ő új életet kapott, új lehetőségekkel, és üdvösséget. Ilyen kincsért hogyan adna oda egy évi keresetnek megfelelő értéket. Mit adok én az Úrnak? Egy évi kereset? Mennyi jut abból az Úr szolgálatára, neve dicsőítésére? Jut-e annyi Jézusnak, az evangélium terjesztésére, amennyi szórakozásra, hobbira, a testünkre? Ha

ilyen buzgalommal fordítanánk pénzünket az evangélium terjesztésére, Bibliák fordítására, nyomtatására vagy evangéliumi könyvek létrehozására, már kevés lenne az olyan ember, aki nem halotta még a jó hírt.

Azonban abban a házban nemcsak jó illat érezhető. Jelen van az irigység, a féltékenység, a pénzszeretet szaga is. Mert bizony, nemcsak illatok, hanem szagok is vannak. És ez azért fájó, mert a tanítványokból árad. Illat helyett szag árad belőlük. Az asszonyból az új élet árad, ez tölti be a házat. A tanítványokból azonban valami rossz áramlik. Pazarlásnak tartják, amit az asszony tesz. A szegényekre gondolnak, azonban kiderül, hogy ez csak álca. A szegények mindig velük lesznek, és bármikor adhatnak nekik. Most is adhatnának. Senki sem tiltja ezt meg nekik. Milyen hamis is a szív! Ők a más pénzt akarják adni. Szó sincs róla, hogy a sajátjukból adnának. Az asszony pénzével akarnak rendelkezni. Az Úr helyreigazít. Adhatsz, bármikor, mert szegények lesznek. Mennyire jól látja az Úr, nem igazán lesz jobbá az ember. Mert ha őszintén keresztyén lenne mindenki, aki magát annak vallja, sokkal kevesebb szegény ember élne. Aki igazán Krisztus követője, az tud adni, oda, ahol nyomor található, ahol nincs. Nem a másét adja, hanem a magáét. Mégpedig úgy ad a tanítvány, hogy azt meg is érzi. Abból ad, amit maga is el tudna költeni.

Ez az asszony meglátta a lényeket. Rezonált Jézusra, és tudta, hogy meg fog halni. A tanítványok ezt nem értették meg. Értem-e az Urat? Látom-e, mi a lényeg? Ő a lényeg! És ha ezt látom, akkor az életem teljesen Rábízom. Engedem, hogy töltsse be a szívem, és növekedjen bennem. Engedem, hogy napról napra formáljon, és akkor minden dologban egyre inkább az Ő akarata fog érvényesülni. A tanítványok által az Úr ilyen kenetté akar lenni mások felé. Azt akarja, hogy megérezzék kegyelmének jó illatát. Aki ezt érzi, tudja, hogy Jézus kezében lesz jó helyen az élete. Átala kapunk üdvösséget. És most már nem az a lényeges, mim van ebben a világban, hanem az, hogy az Úr neve terjedjen általam.

Ámen!

Fohász: Mennyei Édesatyánk! Köszönjük, hogy ismét szólsz hozzánk. És ebben a szóban az életünk változásának a lehetősége van elrejtve. Köszönjük, hogy az igének nagy ereje van, és hogy nem tér vissza Hozzád üresen. Dicsérünk Téged, amiért újjá teszed az életünk, a házunk. Hadd illatozzunk, hadd terjedjen neved jó illata általunk. Bocsásd meg, Urunk, amikor nem tudunk mindent neked adni. Amikor nagyvonalúak vagyunk a bűnnel, a szokásokkal, a szórakozással szemben, de kicsinyesek Veled szemben. Add, hogy mi is megtapasztaljuk újjáteremtő munkádat, hogy akarjuk ennek megtörténtét, és kiáltunk Hozzád. És ha újjá leszünk, akkor a mi szívünket is betölti a hála. Akkor már nem azt nézzük, mi marad nekünk, hanem azt, mit adhatnánk még Neked hálából. Ha igazán megújul az életünk, és Királynő leszel felettünk, akkor másoknak is beszélünk Rólad. Tedd bizonyoságtévővé az életünket.

Urunk, egyedüli Szabadítónk, Aki felhozol a bűnök mélységeiből, és megbocsátasz, ha megvalljuk a vétkeinket, Eléd visszük a még bűnben élőket, a betegeket. Könyörülj, és adj szabadulást, gyógyulást nekik. Add Uram, hogy mindenki megtapasztalja, hogy élő Isten vagy. Adj vágyakozást a szívekbe, hogy akarjanak Hozzád menni az emberek. Döbbenjünk Rá, hogy Nélküled nem teljes az életünk. És segíts meglátni, mit tettél értünk, mit végeztél el a Golgotán. Aki ezt meglátja, annak hálássá lesz a szíve, az Neked akar élni. Köszönjük, hogy meghallgatsz!

Ámen!